

A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
55.Mf..../2009/5.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság

a személyesen eljáró

felperes neve(felperes címe) felpereseknek

a dr. Ráczné dr. Pusztai Katalin jogtanácsos által képviselt

Igazságügyi Hivatal (...) alperes ellen

kártérítés iránt indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 10.M.2318/2008/7. számú ítélete ellen a felperes 8. számon benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy alperes a visszahelyezés mellőzése címén megállapított 1.457.280.-(egymillió négyszázötvenhétezer kettőszáz nyolcvan) forint után tévesen vont le a 772.358.-(hétszázhetvenkétezer háromszázötvennyolc) forintot. Alperes köteles 15 napon belül megfizetni 524.625.- (ötszázhuszonnégyezer hatszázhuszonöt) forint tőkeösszeg után 2007. június 1-től 2008. június 24-ig számított kamatot, míg a 247.737- (kettőszáz-negyvenhétezer hétszázharminchét)forint tőkeösszeg után 2007. június 1-től 2008. május 15-ig számított kamatot.

A kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat.

Az alperesi viszontkeresetre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Az elsőfokú perköltséget 62.000.-(hatvankétezer) forintra, míg a kereseti illetéket 78.500.- (hetvennyolcezer ötszáz) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az állam javára külön felhívásra fizessen meg 39.311.- (harminckilencezer háromszáztizenny) forint fellebbezési illetéket.

A felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett ítéletével megállapította, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 17.M.../2004/23. számú ítélet a végkielégítésre vonatkozó rendelkezés kivételével 2006. június 14-én emelkedett jogerőre. A felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 75.000.- forint perköltséget, a Magyar Allamnak külön felhívásra 93.413.- forint eljárási illetéket.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a 17.M.../2004/23. számú ítélet kihirdetésére 2006. április 18-án került sor, az ítéletet a bíróság a felek részére szabályszerűen kézbesítette. A 17.M.../2004/23. számú ítélettel a munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes által 2004. június 14-én kelt és közölt kinevezés-módosítás jogellenes, ezért azt a bíróság hatályon kívül helyezte. Kimondta azt, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Kötelezte az alperest elmaradt illetmény, ruházati költségtérítés, üdülési hozzájárulás, utazási költségtérítés, étkezési hozzájárulás kamatokkal történő megfizetésére, visszahelyezés elmaradása miatt négy havi munkabér végkielégítés, illetőleg felmentési időre járó átlagilletmény megfizetésére is. Ezt meghaladóan a kereset elutasította.

Ezen ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az ítélettel megállapított juttatások összegszerűségét vitatta, mind az elmaradt illetmény, mind a költségtérítések tekintetében további igényeket is előterjesztett a másodfokú tárgyalás időpontjáig, a bíróság döntését a jogalap tekintetében nem vitatta.

A másodfokú bíróság a 2007. február 14-én kihirdetett 55.Mf.../2006/6. számú ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, a végkielégítés összegét 1.821.000.- forintra leszállította. Kötelezte az alperest, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított összegeken túlmenően 15 napon belül fizessen meg felperesnek elmaradt illetmény címén 620.520.- forintot, ruházati költségtérítés címén 15.332.- forintot, üdülési hozzájárulás címén 7.667.- forintot, utazási költségtérítés címén 17.250.- forintot, étkezési hozzájárulás címén 11.250.- forintot, 2006. évi 13. havi illetmény címén 166.980.- forintot és ezen összegek után 2006. május 1-től a kifizetésig járó évi jegybanki alapkamat mértékével megegyező késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a kereset elutasította.

A másodfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a felperes követeléséről döntő 17.M.../2004/23. számú ítélet a jogalap tekintetében 2006. június 14-én jogerőre emelkedett. Az alperes 2007. májusában eleget tett az ítéletben rögzített kötelezettségének és a felperes részére járó juttatást megfizette.

A felperes 2008. február 19-én ismételten keresetet nyújtott be a bírósághoz, amely keresettel kártérítés megfizetésére kérte az alperes kötelezését azért, mert a visszahelyezés elmaradása címén neki megítélt 1.457.280.- forint után az alperes az Szja. előleget és az egyéb járulékokat levonta, annak ellenére, hogy ez levonásmentes juttatásnak számít. Ezen levonások miatt a felperes 772.358.- forinttal kevesebbet kapott kézhez. Ezen túlmenően a megítélt összegek késedelmes

megfizetése utáni kamatként 127.512.- forint késedelmi kamatot, 144.204.- forint megnövekedett munkavállalói járuléklevonás máshol nem érvényesített része miatt 24.034.- forintot, igénybe vehető adókedvezmény alperes mulasztása miatti elmaradása okán 100.000.- forintot, 2007-ben szerzett jövedelmek magasabb adósávban történő adózása következtében jelentkező Szja. teher miatt 241.004.- forintot, végkielégítés összegére eső késedelmi kamat miatt 91.080.- forintot, jogerős bírósági kötelezés nem teljesítése miatt 50.400.- forintot, valamint perköltséget igényelt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a 17.M.../2004 számú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az ítéletben szereplő összeget pontosítására irányuló nyilatkozatot tett, de az ítéletnek a jogalapról rendelkező részét nem vitatta. A fellebbezésében a felperes a határozathozatalt követő időre továbbszámolta járandóságait, azaz fellebbezésében azt fejtette ki részletesen, hogy a kereseti kérelmei az ítélet jogerőre emelkedéséig milyen összegekkel gyarapodnak. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a megelőző eljárásban eljáró elsőfokú tanács a felperes valamennyi kereseti kérelmének helyt adott, a marasztalási összegek után részére kamatra való jogosultságot is megállapított. Hangsúlyozta ítélete indokolásában, hogy a meghatározott teljesítési határidő lejártától esedékes késedelmi kamat érvényesítése végrehajtási kérdés és nem szükséges annak kártérítés címén történő érvényesítése.

Nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a felperes kártérítési igényét, azért mert álláspontja szerint hiányoztak azok a feltételek, amelyek a károsodás megállapítását eredményezhetik, így hiányzik az a jogellenes alperesi magatartás, amely a kártérítésre való jogosultság egyik alapfeltétele. Az alperes magatartását semmiképpen sem lehetett károkozó magatartásként értékelni, tekintettel arra, hogy a felperes munkaügyi problémáját első fokon rendező elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést. Az ítélet 2006. június 14-én első fokon csupán a jogalap tekintetében emelkedett jogerőre. Az alperes a másodfokú ítélet április 5-i átvételét követően 2007. májusában megfizette a felperesnek a megítélt marasztalási összegeket. A felperes fellebbezése nem volt egyértelműen értelmezhető, annak magyarázatát csak a másodfokú bíróság ítélete adta meg.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kifejtette azt is, hogy a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10926/1998/3. számú eseti döntése szerint a személyi jövedelemadóval kapcsolatosan keletkezett jogvita nem munkaügyi vita, minthogy ez a követelés nem munkaviszonyból ered. Az ilyen jogvita elbírálására a Munkaügyi Bíróságnak nincs hatásköre, az ezzel kapcsolatos igény az általános hatáskörű bíróság előtt érvényesíthető. Mindezekre figyelemmel a keresetet elutasította. Az alperes viszontkeresetének a Pp. 147. §-a értelmében a 123. §-ra is figyelemmel helyt adott, és ezért tette megállapítását a jogalapra vonatkozó jogerő megállapításával kapcsolatosan.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést. Hivatkozott arra, hogy az Mt. 174. § (1) bekezdése szerint a munkavállalónak okozott kárért a munkáltatót vétkességére tekintet nélkül teljes kárfelelősség terheli. Állította, hogy abból keletkezett elsődlegesen a kára, hogy egyrészt a munkáltató az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedését követően csak több mint egy év múlva, a másodfokú ítélet kihirdetése után teljesítette részére a marasztalt összegek kifizetését. Ebből egyrészt többletadó fizetési kötelezettsége származott, másrészt pedig a késedelem után az alperes kamatot tartozik fizetni. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében hivatkozott arra, hogy téves adó- és járuléklevonás is történt, azonban nem rendelkezett ennek a sérelemnek az

orvoslásáról. Rendelkezett az ítéletében viszont az alperes viszontkeresetéről, amelynek felperesi álláspont szerint a perben nem lett volna helye. A megelőző elsőfokú ítélet ellen benyújtott felperesi fellebbezésnek csak a fellebbezéssel érintett ítéleti rendelkezések vonatkozásában volt halasztó hatálya az egyéb rendelkezések, amelyeket a fellebbezés nem érintett jogerőre emelkedtek. Álláspontja szerint az alperesnek ezeket a rendelkezéseket teljesítenie kellett volna. Mulasztás terheli az alperest a vonatkozásban, hogy nem intézkedett a jogerősítést rögzítő bírósági végzés beszerzése iránt. Ennek hiányában is az alperes nem mentesül azon kötelezettsége alól, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően teljesítse a kifizetéseket.

A felperes a fellebbezésében foglaltak alapján kérte az ítélet megváltoztatását és az alperes marasztalását.

A felperes fellebbezésével szemben az alperes ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben az elsőfokú ítélet helyben hagyását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a megelőző eljárásban a felperesnek a 17.M.../2004/23. számú ítélet ellen benyújtott fellebbezésében azt nyilatkozta, hogy a jogviszony jogellenes megszüntetését megállapító ítéleti rendelkezést nem, de az ítélet összecszerúségét vitatta és részletezte, hogy milyen irányú pontosítást kér az ítéletben szereplő összegek vonatkozásában. A felperes fellebbezését az alperes joggal értelmezte úgy, hogy az az ítélettel megállapított összecszerúségükben meghatározott juttatások felülvizsgálatára irányul. Sérelmezte azt is, hogy a bíróság nem tájékoztatta alperest az ítélet nem fellebbezett részeinek jogerőre emelkedéséről, ezt a hiányt a másodfokú ítélet pótolta. Az alperesnek nem volt kötelezettsége egy nem jogerős bírósági ítélet önkéntes teljesítése vagy a bírói ítélet jogerősítésének beszerzése egy folyamatban lévő perben. A végrehajtás általános feltétele a végrehajtandó határozat jogerős volta, vagy előzetes végrehajthatósága, amelyről a bíróságnak külön kell rendelkeznie. Ilyen bírósági rendelkezés nem volt, ezért az alperes magatartása jogszerű volt abban hogy a jogerős ítélet alapján teljesítette a marasztalására irányuló bírói rendelkezéseket. Az alperes magatartása nem volt jogellenes, fizetési késedelembe nem esett. Fizetési késedelem hiányában a felperesnek kára sem keletkezhetett, tekintettel arra, hogy a kárigényét valamennyi tétel tekintetében az időközben kihirdetett adó- és illetékjogszabályok változásából eredő többletfizetési kötelezettségére alapítja. Az alperes a kifizetéskor teljesített adó- és járuléklevonások során a jogszabályoknak megfelelően járt el, az adó és járulék fizetése a felperes állampolgári kötelezettsége, az az alperes terhére nem értékelhető. Hivatkozott ebben a körben arra is, hogy az adólevonások tekintetében a felperes nem járt rosszabbul azzal, hogy 2007-ben fizették meg részére a járandóságait, hiszen a 2006-os adószabályok kedvezőtlenebbek voltak.

A felperes az elsőfokú eljárásban 2008. november 17-én benyújtott beadványában pontosította a követeléseit. Ennek megfelelően

- adó - és járulékmentes jogcímen megítélt összegből eszközölt adó- és járuléklevonás miatt 247.737.- forintot,
- visszahelyezés elmaradása felmentés miatt megítélt összegek késedelmes megfizetése utáni késedelmi kamat miatt 127.512.- forintot,
- megnövekedett pénzbeni egészségbiztosítási járuléklevonás máshol még nem érvényesített része miatt 167.829.- forintot,
- a megnövekedett munkavállalói járuléklevonás máshol nem érvényesített része miatt 27.927.- forintot,

- igénybe vehető adókedvezmény alperes mulasztása miatti elmaradása okán 100.000.- forintot,
- 2006-ban jogerős kötelezések 2007-es kifizetésével jelentkező magasabb adósávban történő adózása következtében jelentkező Szja-teher miatt 505.691- forintot,
- 2007-ben szerzett jövedelmek után járó adójóváírás elmaradása miatt 100.000.- forintot,
- járulékfizetési felső határt meghaladóan levont nyugdíjjárulék miatt 330.599.- forintot,
- megnövekedett munkavállalói járuléklevonás máshol még nem érvényesített része miatt 27.972 forintot
- késedelmes teljesítés következtében előállt különadó fizetési kötelezettség miatt 49.553 forint megfizetését kérte.

Kérte ezen túlmenően az adó- és járulékmentes jogcímen megítélt összegek hibás teljesítésével okozott 772.358.- forint, valamint a jogerős kamat kötelezések nem teljesítésével okozott 157.112.- forint utáni késedelmi kamat megtérítését is.

A másodfokú eljárásban megtartott tárgyaláson a felperes egy összegző keresetkimutatást terjesztett elő, egyben bejelentette, hogy inkasszó útján az alperestől több követelését behajtotta, ezen behajtással kapcsolatosan külön per van folyamatban a peres felek között. Az inkasszó benyújtására 2009. április 29-én került sor, a benyújtást követően két héten belül a felperes az érintett járandóságait megkapta. Tájékoztatta a másodfokú bíróságot arról is, hogy közigazgatási eljárásban az APEH-től 2008. június 20-án megkapta a visszahelyezés elmaradása miatt részére megítélt 1.457.280.- forintból tévesen levont személyi jövedelemadó összegét, amely 524.625.- forint.

Keresetét módosította a megtérült juttatások figyelembe vételével, így marasztalást nem, csak a jogalap megállapítását kérte az adó és járulékmentes jogcímen megítélt összegből eszközölt adó és járuléklevonás ,visszahelyezés elmaradása és felmentés miatt megítélt összegek,járulékfizetési felső határt meghaladóan levont nyugdíjjárulék, pénzbeni egészségbiztosítási járuléklevonás máshol még nem érvényesített része, megnövekedett munkavállalói járuléklevonás máshol még nem érvényesített része követelések vonatkozásában. Egyebekben a keresetét fenntartotta a kamatfizetésre irányuló igényével együtt.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság az ítéletet a felperes fellebbezésének, és az alperes ellenkérelmének keretein belül bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, a bizonyítást megfelelően folytatta le az érintett jogszabályokra hivatkozott, azonban az így megállapított elsőfokú döntéssel a másodfokú bíróság túlnyomó részben egyetértett.

A felperesnek visszahelyezés mellőzésével kapcsolatosan megállapított juttatása után az alperes tévesen vont le jövedelemadó-előleget és egyéb járulékokat, tévedését az alperes maga is elismerte. A felperes kártérítési igénye a későbbi időpontban egy összegben történt kifizetés kapcsán keletkezett többlet-adófizetési kötelezettség, illetőleg az alperes terhére állított késedelmes teljesítés miatti kamatkövetelés megfizetésére irányult. Ezen elkülöníthető igények vonatkozásában a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy ebben a körben a felperes kamat igénye a téves személyi jövedelemadó- és járuléklevonások körében alapos.

A felperes javára a Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 17.M.../2004/23. számú ítéletével visszahelyezés elmaradása miatt négy havi illetményt talált indokoltnak, 1.157.280.- forintban. Ezen összeg a jogszabály előírásai szerint kártérítési jellegű, tehát nem terheli adó- és járuléklevonási kötelezettség. Az alperes ennek ellenére tévesen hajtotta végre ezt az ítéleti rendelkezést és a felperes javára megítélt juttatásból 524.625.- forintot Szja. adóelőleg, míg 247.737.- forintot egyéb járulékok jogcímén tőle levont. A felperes a másodfokú eljárásban nem vitatta, hogy a személyi jövedelemadó előleget az Apeh-től közigazgatási eljárás keretében visszaigényelte és vissza is kapta. Az egyéb járulékok címén eszközölt levonások összegét inkasszó útján hajtotta be az alperestől 2009. április 29-én. Ezen összeg visszakövetelésére az alperes és a felperes között jelenleg per van folyamatban. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes javára ezen összegek visszafizetéséről az előbbieik okán rendelkezni nem kellett, azonban a felperest megilleti a téves levonás okán felmerülő késedelmes teljesítés alapján járó kamat, ezért az elsőfokú ítélet rendelkezését akként megváltoztatta, hogy kötelezte alperest a tévesen levont összegek után járó kamat megfizetésére. A jövedelemadó-előleget az APEH-től 2008. május hónap végén kapta meg, ezért kamat őt ezen a jogcímen az alperes ítélet szerinti teljesítésének időpontjáig terjedő időre illeti meg.

A járuléklevonás után ugyancsak az alperes ítéleti teljesítésének időpontjától az inkasszó útján történt behajtás időpontjáig 2008. május 15-éig terjedő időszakra illeti meg őt a kamat.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon rendelkezésével, miszerint a tévesen levont adó- és járulékgigények elbírálására az általános hatáskörű bíróság rendelkezik hatáskörrel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen perben érvényesíteni kívánt felperesi követelések a peres felek között fennállt foglalkoztatási jogviszonyon alapulnak, ezért munkaviszonnyal összefüggő pernek minősülnek a Pp. 349. § (3) bekezdése szerint.

Ezen rendelkezésre alapítottan a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából a vonatkozó megállapítást (7. oldal 5. bekezdés).

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával a felperes által érvényesített kártérítéssel és kamattal kapcsolatosan. Ebben a körben valamennyi körülményt értékelési körbe vonva lehet állást foglalni abban, hogy felmerül-e az alperes oldalán olyan jogellenes magatartás, amely a felperes károsodását idézte elő, illetőleg késedelembe esett-e az alperes az ítéletben foglalt marasztalás teljesítésével. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a korábbi eljárásban meghozott elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezése nem volt egyértelmű, abból csak a másodfokú eljárást követően nyílt lehetőség annak megállapítására, hogy a felperes fellebbezése konkrétan mire irányul. A pontatlanul megfogalmazott fellebbezést a másodfokú bíróság értékelte, és állapította meg a jogalap jogerőre emelkedésének időpontját, illetőleg a fellebbezéssel érintett juttatások összegszerűségét. Ebből következően a részjogerő megállapítására csak a másodfokú eljárásban volt lehetőség, a teljes elsőfokú peres anyag felülbírlata során. Ebből a megállapításból az következik, hogy az alperes nem sértett jogszabályt akkor, amikor a másodfokú ítélet kihirdetését követően teljesítette az elsőfokú ítéletben és az ott meghatározott kifizetéseket.

Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén a marasztalási összeghez tartozó késedelmi kamat adókötelezettsége miatti veszteséget mint további kárt nem lehet követelni, a késedelmi kamatnak a jövedelemadó alá eső volta kárigényt nem alapoz meg, ez a veszteség nem áll összefüggésben a munkáltató jogellenes intézkedésével.

Mindezen érvelés alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes magatartására visszavezethetően a felperesnek sem kártérítési, sem további késedelmi kamat igénye nem alapos.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon rendelkezésével, miszerint az alperes viszontkeresete alapján ismételten megállapította a 17.M.../2004/23. számú ítéletnek a követelés jogalapjára vonatkozó rendelkezés jogerőre emelkedésének napját. Erről a kérdéstről a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság az 55.Mf.../2006/6. számú ítéletével rendelkezett, így az a Pp. 229. § (1) bekezdése szerint ítélt dolognak minősül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben változtatta meg.

A másodfokú bíróság döntése alapján részben módosult a felperest terhelő kereseti illeték és elsőfokú perköltség összege, ezért azt a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint leszállította. A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének f) pontja alapján, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésére is. A másodfokú perköltségről a másodfokú bíróság a Pp. 81. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. március 5.

Mészárosné dr. Szabó Judit s. k.
a tanács elnöke

dr. Slimbarszki Éva s.k.
előadó bíró

Siposné dr. Takács Ágnes s. k.
bíró

